

terne ere enige derom, kan finde Sted ved Landbrugsministeriets Foranstaltning uden Hensyn til Parcellernes Størrelse.

Til § 15.

I denne Paragraf, hvortil der ikke findes nogen tilsvarende i Loven af 1897, indeholdes Bestemmelser om, hvilke Bilag der skulle følge med et Andragende om at maatte skille et med særskilt Hartkorn anført Matr.-Nr. fra en Ejendom, sammen med hvilken det tidligere har haft fælles Gammelskat, eller sammen med hvilken det udgør et Pligthus, et Husmandsbrug eller en Hovedparcel eller har samlet Ejendomsskyld (jfr. § 1 b). For at godtgøre, at et saadant Matr.-Nr. ikke i nogen Henseende har Forbindelse med andre Matr.-Nr., der vilde være til Hinder for Skødets Tinglæsning, maa Andragendet bilægges med Hartkorns- og Tiendeattest og, for saa vidt det paagældende Matr.-Nr. har Tiende sammen med andre Matr.-Nr., med en af en Landinspektør affattet Tiendefordelingsberegning samt Kort i duplo over Parcellen, af hvilke det ene bliver tilbagesendt for at kunne følge med Skødet paa Parcellen.

Dersom den Ejendom, fra hvilken et saadant Matr.-Nr. ønskes skilt, er en Hovedparcel, maa det selvfølgelig godtgøres for Ministeriet, at denne beholder den i Lovens § 2 foreskrevne Størrelse, hvilket undertiden vil nødvendiggøre en Bonitering og Beregning af dens Tiliggende i boniteret Maal, medmindre Udstykningen, naar dette ikke er Tilfældet, kan ventes approberet i Henhold til Bestemmelserne i Lovens § 3.

Til § 17.

Denne Paragraf er i det væsentlige uforandret. I Loven af 11. Maj 1897 fandtes som Betingelse for Sammenlægning af Gaarde den Bestemmelse, at disses Jorder skulde være sammengrænsende. Denne Bestemmelse, som fører til, at to Gaarde, hvis Hovedlodder kun ligge ganske kort fjernede fra hinanden, ikke kunne sammenlægges, medens omvendt to Gaarde, hvis Hovedlodder ligge i en betydelig Afstand fra hinanden, men til hvilke der hører to fjerntliggende ubetydelige Udlodder, som ere sammengrænsende, kunne sammenlægges, er noget urimelig, og medens Bestemmelsen vel er bibeholdt som Hovedregel, foreslaas det, at Landbrugsministeren skal være bemyndiget til at fra-

vige denne Regel, ligesom han ifølge den tidligere Lov har været bemyndiget til at fravige Reglen om, at Gaardene skulle ligge i samme Kommune.

Da Bestemmelsen om Størrelsen af den Hovedparcel, der skal blive tilbage ved Udstykning af sammenlagte Gaarde, saaledes som denne Bestemmelse findes i Loven af 1897, har givet Anledning til Misforstaaelse, er denne Bestemmelse omredigeret saaledes, at Hovedparcellen skal være saa stor som Summen af de Hovedparceller, der i Henhold til Lovens § 2 skulde blive tilbage ved Udstykning af hver af de Gaarde for sig, af hvilke den sammenlagte Gaard er dannet. Er det saaledes f. Eks. en Gaard af 1ste Klasse og en Gaard af 2den Klasse, der ere blevne sammenlagte, skal der ved Udstykning af den ved Sammenlægningen dannede Gaard blive en Hovedparcel tilbage med $3\frac{1}{2}$ Td. Hartkorn og 22 Td. Land boniteret Maal.

Til § 18.

I denne Paragraf, som indeholder Forbud mod uden Landbrugsministerens Tilladelse at forøge Pligthuses Tilliggende med anden Jord, er tillige i Overensstemmelse med Lov af 24. Marts 1899 og Lov af 22. April 1904 om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere optaget det samme Forbud for Husmandsbrugs Vedkommende.

Til § 19.

Af Hensyn til dem, der have Pant i Ejendomme, mellem hvilke Magelæg ønskes foretaget, blev der i Loven af 11. Maj 1897 i denne Paragraf optaget en Bestemmelse om, at Magelæg ikke kan ventes tilladte, medmindre Panthaverne i de paagældende Ejendomme ved tinglæst Paategning paa deres Panteobligationer have givet Samtykke til Ombytningen. Da der imidlertid jævnlig søges om Approbation paa Magelæg, som kun gaa ud paa at ombytte nogle faa Hundrede Kvadratalen mellem 2 Ejendomme for at regulere en uregelmæssig Grænse mellem disse, og da den foreskrevne Fremgangsmaade med tinglæst Paategning paa Panteobligationerne i saadanne Tilfælde er meget besværlig og uforholdsmæssig kostbar, og derfor ofte vil afholde de vedkommende fra at foretage en saadan hensigtsmæssig Foranstaltning eller i alt Fald fra at lade den berigtige i Matrikulen, foreslaas det, at Landbrugsministeren bemyndiges til at kunne fra-